

OBJEŹDŹONY (4) *part praet pass pf*

objeżdżony (3), **objeżdżon** (1).

Teksty nie oznaczają é oraz ó; pierwsze o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w ob- oraz jeździć).

sg m N objeżdżony (3), objeżdżon (1); ~ (praed) objeżdżony (1) WierKróc, objeżdżon (1)

KochOdpr. ◇ [f A objeżdżoną.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Składnia dopełnienia sprawcy: objeżdżony od kogo (1).

Ujeżdżony, poskromiony; mansuetus Calep, Cn; domitus Calep; mansuefactus, manum patiens, mitigatus Cn (4) : Calep 340a, 636b.

W przeciwstawieniu: »nie... okrocony... objeżdżony« (1): Bo iáko on Bucephał nie był okrotzony/ Przecię od Alexándrá fnádnie obieżdżony. WierKróc A3.

Przen [czym] (1) : Lecż y ty frogi Trupokupcze/ niedawno y łam poleżesz/ Strzałą nie mężney ręki prętką obieżdżon. KochOdpr D2; [Aza nam oycowie náfzy ławę náfżę Polłką hołdem obieżdżoną podali? GrabZdanie F2].

Synonimy: łaskliwy, ogłaskany, okrocony, poskromiony, skrocony, ukrocony, uskromiony.

Cf NIEOBJEŹDŹONY, OBJEŹDZIĆ

JB